

tage hele Selskabets Aktiekapital til en bestemt Kurs, været nødvendigt ved en Række yderligere Bestemmelser at sikre Staten Indseende med Selskabets Ledelse paa forskellige Punkter.

1. *Selskabets Vedtægter* (Selskabslove) skal ifølge Udkastets § 14, 1ste Stykke, til enhver Tid være godkendte af Ministeren for offentlige Arbejder. Dette, der i øvrigt er stemmende med, hvad der gælder med Hensyn til private Jernbaneselskabers Vedtægter, er bl. a. nødvendigt for at sikre sig imod, at Statens Aktionærrettigheder, inden den har naaet Majoritet, gøres illusoriske ved særlige, dertil sigtende Vedtægtsbestemmelser. Det er en Selvfølge, at Staten maa gøre Krav paa Stemmeret paa Generalforsamlingen og andre Aktionærrettigheder netop i det Forhold, i hvilket den til enhver Tid ejer Aktier i Selskabet.

2. *Selskabets Regnskabsvæsen* maa være ordnet paa et af Staten anerkendt Grundlag, der bl. a. ogsaa giver Sikkerhed for, at behørig Afskrivninger finder Sted. Til Opnaelse heraf er der i Udkastets § 14 g. bestemt, at Ministerens Samtykke kræves til Ændringer i det Reglement for Selskabets Regnskabsvæsen og Statens Tilsyn dermed, som agtes udfærdiget samtidig med den nye Koncession, og hvorom der er truffet Aftale med Selskabet, jfr. i øvrigt § 11 i Udkastet til et saadant Reglement (Bilag 7), hvorefter Ændringer i Reglementet paa den anden Side ogsaa kræver Selskabets Indvilligelse.

3. *Selskabets aarlige Udbytte til dets Aktionærer*. Selv om der allerede i de i Udkastets § 5 indeholdte Bestemmelser om Adgang til Opsigelse fra Statens Side af de gældende Maksimalkastbestemmelser og i de lige foran under 2. omhandlede Regler om Indseende med Selskabets Regnskabsvæsen haves ikke ubetydelige Garantier imod Misbrug af det telefonerende Publikum ved Indvinding og Udbetaling af et urimelig stort aarligt Udbytte til Aktionærene, har man dog anset det for rettest i Udkastets § 14 f. at indsætte en udtrykkelig Bestemmelse om en Maksimumsgrænse for det Udbytte, som Selskabet uden særlig Tilladelse fra Administrationen kan give sine Aktionærer.

I den nu udløbende Koncessionsperiode, hvor Staten har været udelukket fra enhver direkte Indgriben i Spørgsmaalet om Selskabets Udbyttegivning, har der først været givet 6 pCt. aarlig, men derefter i de sidste Aar 7 pCt., og da det allerede ved Begyndelsen af Forhandlingerne med Selskabet var Kommissionen bekendt, at der fremtidig tænktes givet 8 pCt. aarlig, fandt man det rettest paa dette vigtige Punkt at klarlægge sin Stilling overfor Selskabet, og man tilskrev derfor under 13. Marts 1918 dets administrerende Direktør saaledes:

„Som det vil være Dem bekendt, var det i hvert Fald under Takstforhandlingerne i 1903 den daværende Ministers, af Selskabet accepterede, Forudsætning, at Taksterne skulde sættes saaledes, at Selskabet med forsvarlige Henlæggelser kunde give sine Aktionærer et aarligt Udbytte paa 6 pCt. Forholdene paa Pengemarkedet har senere forandret sig saaledes, at man ikke kan finde det uberettiget, at Selskabet nu allerede i nogle Aar har givet et Udbytte paa 7 pCt., og man vilde — som Pengeforholdene nu er — anse et Udbytte, der ligger mellem 6 pCt. og 8 pCt. aarlig, begge inklusive, for en rimelig Forudsætning for en Fortsættelse af Selskabets Virksomhed. Et højere Udbytte maatte derimod forudsætte Ændringer i Værdiforholdene, som der ikke for Tiden er Grund til at gaa ud fra. Idet man altsaa anser et Udbytte paa 6—8 pCt. aarlig med passende Henlæggelser for rimeligt, gaar man ud fra, at Taksterne maa være at fastsætte